

jeg tør vel ikke sige i Grundlovens Navn, men i Overensstemmelse med Grundlovens Aand, thi saa vist som vor Grundlov og den os derved givne personlige, naturlige Frihed har tilsladt ethvert Menneſte at sørge for sin egen Sjæl paa den Maade, som synes ham bedst med Hensyn til Overgangen til det andet Liv, saavist er det i Overensstemmelse med Grundlovens Aand at tillade ethvert Menneſte her i Landet, som vi maae ansee for nogenlunde fornuftigt, om end desværre efter den naturlige menneſkelige Skrøbelighed det ene Menneſte i den Henseende kan staae langt forud for det andet, tillade, siger jeg, ethvert Menneſte, som Loven erkjender for en af vore Medborgere, og som altsaa lever under den samme Frihed som vi, at have Stemmeret i Henseende til, hvorledes hans Legeme skal behandles i Sygdomstilfælde. Med disse saa Bemærkninger skal jeg for Dieblirket standse, forventende, hvad der vil blive udtalt, hvilket jeg da, som jeg haaber, skal besvare.

Fscherning: Vi hørte her forrige Aar et meget lærd Foredrag om Homøopathien, men det gik dog ikke saavidt, at det krævede en Lærestol ved Universitetet; i Aar ere vi altsaa komne et Skridt videre. Det ærede Medlem har sagt, at det var i Grundlovens Aand, Forslaget fremkom; det er nu ganske vist i dens Aand at curere homøopathisk, — vi have givet Recepten, og vi søge at anvende den langsomt —, men vi have ikke forlangt nogen speciel Lærestol deri. Vi maae lægge Mærke til, at den Art Guurmethoder, som her omtales; netop bestaaer i ved hensigtsmæssig Afbenyttelse af den menneſkelige Natur at vinde Tid til at lade Helbredelsen komme af sig selv, men dertil behøves ikke nogen Lærestol. Derfor som Forlangendet iøvrigt kun gik ud paa en Lærestol, saa er Stolen jo ikke saa kostbar, den kunne vi gjerne indrømme, men jeg troer, at det ærede Medlem tillige meinter et Lærerelevbrød i Homøopathien (Hafs: Ja, der skal En til at sidde paa Stolen!). Ja, det er en Præmie, der skal sættes paa denne Guurmethode, og det ærede Medlem forlanger, at der saa af denne Lærer skal gives Attest til Enhver, der vil være Læge

her i Landet, om, at han har skaffet sig de fornødne Kundskaber i denne Retning. Dette staaer imidlertid i en besynderlig Modſætning til Forslag, som det ærede Medlem tidligere har stillet, og som jeg meget bifaldt, nemlig om at frigive hele Lægekunsten og lade Enhver være Salver, men ikke Dvafsalver (Hafs: Ja!). Ja, men det er ganske besynderligt, at det ærede Medlem nu vil begynde at indføre Indskrænkninger af en ny Art, hvor han hidtil har villet Frihed; han vil altsaa kun, at Staten skal give en Understøttelse til en Kamp mellem Homøopathien og Allopathien, men hvorfor skal Staten gjøre det? Forsæt den engang begyndte Bestræbelse og vind Understøttelse for den! Søg at gjøre Lovgivningen om Udvøvelsen af Lægekunsten mere fri, saaledes at vi komme derhen til, at Enhver nogenlunde tør betroe sit eget Legeme til hvem, han vil, og saaledes, at de Indskrænkninger, der finde Sted med Hensyn til Lægevæsenet, kun komme til at angaae de Tilfælde, hvor Staten benytter Lægen til offentligt Brug, og ikke de, hvor den private Mand hengiver sig selv til den ene eller den anden. Prøv derimod ikke, efter engang at have udtalt sig for Frihed i denne Retning, paa at fremkalde en ny Indskrænkning, og det en Indskrænkning af en ganske eiendommelig Art. Naar det ærede Medlem siger, at Homøopathien er ny, saa vil jeg svare ham, at den saalidt er ny, at den udenfor Danmark er udlevet, den har udspillet sin bedste Rolle (Hafs: Nei!). Jeg har havt den Lykke i flere Dage og flere Uger at sidde ved Siden af Homøopathiens bedste Secretair fra en tidligere Tid, fra dens glimrende Periode, og han sagde mig: den har udspillet sin Rolle, forsaavidt den skal betragtes som Videnskab; men den har en stor Fremtid, forsaavidt den støtter sig til og benytter den menneſkelige Svaghed og Daarſkab for at vinde Tid til en Helbredelse, som ikke kan skee paa nogen anden Maade. Hvori bestaaer for en stor Deel hele Lægekunsten? Den bestaaer i at bilde Folk ind, at de kunne cureres ved Andet end ved Tiden, og i at vinde Tid til, at Folk kunne blive curerede. Det er ogsaa Homøopathiens Hovedegenſkab, det er dens Fortje-